

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **T. S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
2 czerwca 2025 r.
wniosku Sądu Rejonowego [...] w X.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Rzeszowie.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego [...] w X. wpłynął prywatny akt oskarżenia przeciwko T. S., autorstwa X. Y. – sędziego Sądu Okręgowego w X. Sformułował w nim zarzut popełnienia przestępstwa kwalifikowanego z art. 212 § 1 k.k., polegającego na tym, że „w bliżej nieustalonych dniach miesiąca lipca i czerwca 2023 roku skierował do szeregu urzędów i instytucji w X. i innych miejscowości w tym do: III KP w X., Prokuratury Okręgowej w X., Urzędu Skarbowego [...] w X., Centralnego Biura Antykorupcyjnego anonimowe pismo, w którym pomówił oskarżyciela prywatnego X. Y. wskazując pełnioną przez niego funkcję sędziego Sądu Okręgowego w X. - Zastępcę Przewodniczącego Wydziału, o takie postępowanie, które miało go poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę

zaufania potrzebnego dla zajmowania stanowiska, tj. o dokonywanie oszustw podatkowych, bezprawnego wzbogacenia się majątkiem wartości kilkunastu milionów złotych, ukrycia testamentu, przywłaszczenia majątku ruchomego stanowiącego mienie znacznej wartości, dokonywanie psychicznych manipulacji innej osoby, odurzenia jej lekami.”

Sąd ten postanowieniem z 4 kwietnia 2025 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem „iż czyn, który w niniejszej sprawie stanowi przedmiot prawnokarnej oceny, popełniony miał zostać na szkodę X. Y. – sędziego Sądu Okręgowego w X.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 -10, poz. 68 i 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy [...] w X., podkreślając, że oskarżycielem prywatnym jest sędzia Sądu Okręgowego w X., orzekający w [...] Wydziale Karnym Odwoławczym, właściwym do rozpoznania środków odwoławczych od orzeczeń wydawanych w sprawach karnych przez wszystkie sądy rejonowe okręgu [...].

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego [...] w X.

W związku z tym Sąd Najwyższy, w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą T. S. Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu [...].

[PŁ]

[a.ł]